

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Albot Vladimir,
reprezentat de avocatul Dumitriu Valeriu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Albot Vladimir împotriva Casei Naționale de Asigurări
Sociale, terț Inspectoratul General pentru Situații de Urgență cu privire la
anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ
favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-354/24)

NR. PIGD2-20150864-01-3ra-19042024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul
administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorești: Instanța de fond: Gr. Cazacu,
Instanța de apel : G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

27 noiembrie 2024

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Albot Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitriu Valeriu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 februarie 2021, Albot Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Inspectoratul General pentru Situații de Urgență cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a invocat că, în perioada 14 martie 1996-03 septembrie 2009 a activat în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, iar la 04 septembrie 2009 s-a eliberat din serviciu, cu stabilirea pensiei pe linia MAI, cu o vechime 21 ani, o lună și 04 zile.

3. Prin ordinul SPC și SE al MAI nr.148 ef. din 12 noiembrie 2012, reclamantul a fost reangajat în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI, iar la 30 iunie 2020 prin ordinul IGSU al MAI nr.62 ef. a demisionat în temeiul art. 38 alin. (1) lit. b) c) și d) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din 16 decembrie 2016, potrivit certificatului nr.584 din 15 mai 2020, eliberat de IGSU al MAI vechimea calendaristică în serviciu în cadrul MAI, la data încetării raportului de serviciu – 30 iunie 2020 din funcția de ofițer principal al Serviciului protecție inginerească al Direcției Situații excepționale mun. Chișinău a IGSU al MAI, a constituit 30 ani 09 luni 13 zile.

4. La 15 iulie 2020, în temeiul art. 61 alin. (2) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, reclamantul s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere, solicitând recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu și a limitei de vârstă (peste 60 ani).

5. Prin decizia nr. 259 din 28 septembrie 2020, pârâtul a refuzat recalcularea pensiei, motivând că acesta deja beneficiază de pensie pentru vechime în muncă începând cu data de 03 septembrie 2009, precum și că dreptul la pensie apare o singură dată după eliberarea din serviciu, cu dreptul de a fi recalculată în condițiile legii, or, legislația în vigoare nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie după o eventuală reangajare în serviciul militar.

6. Reclamantul a susținut că, la 13 octombrie 2020, a depus o cerere la Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care și-a expus dezacordul cu decizia nr. 259 din 28 septembrie 2020.

7. Prin răspunsul din 04 noiembrie 2020 nr.A-2373/20 și răspunsului din 09 noiembrie 2020 nr.A2310/20, Casa Națională de Asigurări Sociale și-a menținut poziția reflectată în decizia de refuz nr. 259 din 28 septembrie 2020.

8. Albot Vladimir consideră că, refuzul reflectat în răspunsul nr.A-2373/20 din 04 noiembrie 2020, cât și în decizia nr.259 din 28 septembrie 2020 emise de Casa Națională de Asigurări Sociale sunt vădit ilegale, neîntemeiate și contrarii, pornind de la următoarele: în alineatul patru din decizia contestat se menționează că, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciul organelor afacerilor interne și care au dreptul la pensie în conformitate cu art. 13 litera a) din prezenta lege li se acordă, de la data emiterii ordinului privind prelungirea termenului de aflare în serviciu, pensie în mărime de 50% din suma pensiei cuvenite, respectiv norma citată stabilește expres momentul apariției dreptului la pensie, iar în alineatul 6 din decizie se indică că, în conformitate cu prevederile art. 61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi, se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare.

9. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi, decizia de refuz, cât și răspunsul furnizat nu a fost motivată soluția de răspundere a cererii lui Albot Vladimir, expunând-se la general că acesta nu cade sub indecența prevederilor art. 61 din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993, pentru a-i fi recalculată pensia pentru vechimea în serviciu stabilită lui anterior, fără însă a face un studiu amănunțit a cerințelor ultimului prin prisma art. 13 și 61 din Legea menționată, or, în această ordine de idei, apărarea consideră că pârâta și-a întemeiat concluzia de respingere a cererii formulate în decizia de refuz cu interpretarea eronată a normelor de drept material, fără a elucida în acest sens toate aspectele cauzei în raport cu cerințele înaintate de către petiționar, încălcând în așa mod drepturile petiționarului la un proces echitabil.

10. Astfel, în cazul în care autoritatea publică se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat cererea posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea din 09 decembrie 1994).

11. Distinct de aceasta, reclamantul a reținut că în sensul art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, autoritățile investite cu obligații și drepturi trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

12. Reclamantul consideră că, contrar prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 Casa Națională de Asigurări Sociale a ignorat cele menționate și constatate prin certificatul nr. 584 din 15 mai 2020 eliberat de IGSU al MAI care expres prevede că, vechimea calendaristică în servicii în cadrul MAI, la data încetării raportului de serviciu – 30 iunie 2020 din funcția de ofițer principal al Serviciului protecție inginerescă al Direcției Situații excepționale mun. Chișinău a IGSU al MAI a constituit 30 ani 09 luni 13 zile, pe când vechimea în serviciu la stabilirea pensiei 03 septembrie 2009 a constituit 21 ani. Or, conform evidențelor speciale ale MAI de care dispunea și dispune Casa Națională de Asigurări Sociale este cert că, Albot Vladimir la 12 noiembrie 2012 s-a reangajat în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI, iar la 30 iunie 2020 prin ordinul IGSU al MAI nr.62 ef. a demisionat în temeiul art. 38 alin. (1) lit. b) c) și d) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din 16 decembrie 2016.

13. Astfel a fost interpretată eronat Legea materială nr. 1544 din 23 iunie 1993, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și HG nr. 78/1994, respectiv temeiul demisionării art. 38 alin. (1) lit. b) c) și d) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului, prevederile pct. 4 lit. a) din Hotărârea Guvernului cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, nr. 78 din 21 februarie 1994, potrivit căreia la calcularea mediei lunare pentru stabilirea pensiei se iau în considerare ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii. Or, dreptul reclamantului la majorarea pensiei este garantat atât de art. 47 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, cât și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

14. Reclamantul susține că, prevederile art. 61 din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993, cert și expres prevăd 3 situații în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată, și anume: 1) existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei; 2) prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei până la stabilirea pensiei, iar recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi; 3) recalcularea pensiei se

efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciul militar.

15. Prin urmare, în contextul expus, reclamantul consideră că, la caz, pârâta la examinarea cererii, nu a elucidat pe deplin și nici nu au verificat cu certitudine în care din cele 3 situații prevăzute în art. 61 din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993, se încadrează cerințele petiționarului-reclamant, Albot Vladimir, privind recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu după reangajarea lui în cadrul organelor afacerilor interne și dacă aceste condiții urmează a fi luate în considerare cumulativ.

16. A reținut că, autoritatea publică pârâtă în decizia contestată nu a stabilit dacă Albot Vladimir intră în categoria persoanelor ce ar putea să beneficieze de recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu stabilită lui anterior în conformitate cu dispozițiile art. 61 din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993, având în vedere faptul că acestuia anterior i-a fost stabilită pensie pentru vechimea în serviciu și nu pentru vechimea peste limita de vârstă.

17. Reclamantul a susținut că, autoritatea publică pârâtă nu a verificat ce documente trebuiau să se afle la organele de pensionare la momentul solicitării recalculării pensiei, precum și care sunt acele acte suplimentare menționate în art. 61 din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993, ce urmau să fie prezentate de către petiționar pentru a-i fi acordat dreptul la majorarea pensiei stabilite anterior lui, în situația în care legiuitorul nu specifică care sunt acestea. Indică că afară de aceasta, conform art. 13 lit. a) art. 14 a) din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993, dreptul la pensie pentru vechime în serviciu îl au militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, care la 01 iulie 2011 au o vechime în serviciu de cel puțin 20 de ani și 6 luni. Astfel, în fiecare an ulterior, vechimea în serviciu se majorează, până la atingerea vechimii în serviciu de 25 de ani, conform următorului tabel și anume de la 01 iulie vechimea în serviciu 2011, 20 ani 6 luni, 2012- 21 ani, 2013 – 21 ani 6 luni, 2014 - 22 ani, 2015- 22 ani și 6 luni, 2016- 23 ani, 2017- 23 ani și 6 luni, 2018- 24 ani, 2019- 24 ani și 6 luni, 2020 -25 ani.

18. A reținut că, potrivit art. 2 alin. (1) și alin. (2) din aceeași Lege, militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, care au dreptul la pensie li se stabilește pensie după eliberare din serviciu. Persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne și care au dreptul la pensie în conformitate cu art. 13 lit. a) din prezenta lege li se acordă, de la data emiterii ordinului privind prelungirea termenului de aflare în serviciu, pensie în mărime de 50% din suma pensiei cuvenite. Astfel, deși Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993, expres stabilește momentul apariției dreptului la pensie a militarilor și a persoanelor din corpul de

comandă și din trupele organelor afacerilor interne, totuși, în același timp, nu reglementează dreptul persoanelor respective la recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu stabilită anterior după o eventuală reangajare a acestora în serviciul militar, ci doar dreptul la majorarea pensiei date în mărime de 50% din suma pensiei cuvenite, până la atingerea vechimii în serviciu de 25 de ani, de la data emiterii ordinului privind prelungirea termenului de aflare în serviciu.

19. Reclamantul consideră că, Casa Națională de Asigurări Sociale, la examinarea cererii și emiterea actului contestat nici nu a pus în discuție posibilitatea efectuării recalculării pensiei petiționarului-reclamant sub aspectul prevederilor art. 13 lit. a) și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993. În aceste circumstanțe eroarea admisă de pârâtă la examinarea cererii urmează a fi corectată de către instanța de judecată prin anularea actelor individuale defavorabile și obligarea pârâtei să dispună recalcularea pensiei.

20. Albot Vladimir a solicitat anularea deciziei nr. 259 din 28 septembrie 2020, anularea răspunsurilor nr. A-2373/20 din 04 noiembrie 2020 și nr. A-2310/20 din 09 noiembrie 2020, ca fiind ilegale, nemotivate și neîntemeiate, obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în serviciu reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 30 iunie 2020 și compensarea cheltuielilor de judecată.

21. Prin hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de către Albot Vladimir reprezentat de avocatul Dumitriu Valeriu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, privind anularea deciziei nr. 259 din 28 septembrie 2020, anularea răspunsurilor nr. A-2373/20 din 04 noiembrie 2020 și nr. A-2310/20 din 09 noiembrie 2020, obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în serviciu reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 30 iunie 2020 și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

22. Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 12 mai 2023, Albot Vladimir a declarat apel motivat împotriva hotărârii din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

23. Prin decizia din 06 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Albot Vladimir și s-a menținut hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

24. În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, conform documentelor cauzei care nu au fost contestate de părțile în litigiu, pensia reclamantului pentru vechime în muncă a fost stabilită la eliberarea din serviciu conform art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993 și nicidecum la prelungirea termenului de aflare în serviciu conform art. 2 alin. (2) din legea menționată.

25. Instanța de apel a stabilit că, în asemenea circumstanțe, situația apelantului nu este incidentă nici art. 13, 14 și nici a art. 61 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, deoarece Legea nominalizată nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie pentru vechime în muncă după restabilirea la serviciu, or, din sensul Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 nu se deduce în niciun fel că militarii, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, au dreptul la stabilirea repetată a mărimii pensiei în cazul în care au fost reangajați și au mai obținut o oarecare vechime în muncă, în caz contrar, ar reieși că subiecții menționați ar avea, teoretic, dreptul la nenumărate stabiliri sau repetate majorări ale pensiei.

26. Instanța a notat, că astfel, Albot Vladimir putea pretinde la stabilirea unei noi mărimi a pensiei, doar în cazul în care a apărut dreptul de a alege între a beneficia de dreptul la diferite pensii, însă, în speța dedusă judecății, prezența acestei situații nu se regăsește, reclamantul a pretins din nou la aceeași categorie de pensie, de care beneficiază din 03 septembrie 2009.

27. Curtea de apel a stabilit că, dreptul la pensie apare o singură dată, după concedierea din serviciu cu dreptul de recalculare doar în condițiile legii, iar legea nu prevede stabilirea repetată a dreptului la pensie pentru vechime în muncă după restabilirea la serviciu în organele afacerilor interne. Astfel, deși Albot Vladimir, s-a reangajat în câmpul muncii, aceste circumstanțe nu pot constitui drept temei pentru recalcularea pensiei pentru vechime în muncă, prin includerea la stabilirea acesteia a vechimii de muncă obținute după data realizării dreptului la pensie pentru vechime în muncă – reieșind din salariul mediu obținut ulterior.

28. Mai mult, instanța de apel a reținut că, la caz, de fapt, reclamantul/apelant Albot Vladimir, pretinde la stabilirea camuflată repetată a pensiei pentru vechime în muncă și nicidecum la o recalculare a acesteia. Or, prin pretinsa recalculare a pensiei, ultimul solicită ca pensia să i se calculeze dintr-un salariu distinct, de cel care a stat la baza calculării pensiei inițiale la data apariției dreptului – 03 septembrie 2009, adică reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 30 iunie 2020.

29. Curtea de apel a stabilit că, instanța de fond întemeiat a conchis asupra netemeinicii acțiunii în contencios administrativ formulate de către Albot Vladimir.

30. La 13 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice, Albot Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitriu Valeriu, a depus recurs împotriva deciziei din 06 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a acțiunii în sensul formulat.

31. În motivarea recursului a susținut că, instanța de apel a apreciat în mod nerezonabil probele administrate la materialele cauzei, evitând să dea apreciere tuturor probelor administrate în coraport cu circumstanțele cauzei și respectiv a pretențiilor înaintate de către recurent/apelant.

32. Instanțele investite cu judecarea fondului, nu au elucidat aspectele care ar obliga Casa Națională de Asigurări Sociale să efectueze recalcularea pensiei și să examineze dreptul la pensie al reclamantului. Or, aceasta a omis să se expună cu privire la decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recalcularea pensiei lui Albot Vladimir.

33. Instanțele ierarhic inferioare au ajuns la o concluzie eronată, care a dus la emiterea unui act judecătoresc nemotivat și neîntemeiat.

34. Curtea Supremă de Justiție a notificat intimatului copia recursului, însă referința nu a fost depusă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

37. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

”(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

39. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată reprezentantului recurentului la data de 28 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.187).

41. Cererea de recurs a fost depusă la data de 13 aprilie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

42. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Albot Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitriu Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Albot Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitriu Valeriu, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu

privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

48. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

49. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

51. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

52. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire

la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

53. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Albot Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitriu Valeriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc